

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

IV. ÚS 347/2026-10

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Libora Duľu a sudcov Ladislava Duditša a Rastislava Kaššáka (sudca spravodajca) v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľky **BBFARM SLOVAKIA s.r.o.**, Palánok 1, Nitra, zastúpenej JUDr. Gergelym Pšenákom, advokátom, M. R. Štefánika 30, Nové Zámky, proti postupu Ministerstva pôdohospodárstva a rozvoja vidieka Slovenskej republiky v konaní vedenom pod sp. zn. 25892/2025 takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

Skutkový stav veci a argumentácia sťažovateľky

1. Sťažovateľka sa ústavnou sťažnosťou doručenou Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) 3. júna 2026 domáha vyslovenia porušenia svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) postupom Ministerstva pôdohospodárstva a rozvoja vidieka Slovenskej republiky (ďalej len „ministerstvo“) v konaní vedenom pod sp. zn. 25892/2025 (ďalej len „napadnuté konanie“). Žiada, aby ústavný súd dal ministerstvu príkaz rozhodnúť v jej veci bez zbytočných prietáhov a domáha sa priznania náhrady trov konania spojených s podaním ústavnej sťažnosti.

2. Z obsahu ústavnej sťažnosti a jej príloh vyplýva, že sťažovateľka je žiadateľkou o nenávratný finančný príspevok. Po doručení rozhodnutia o neschválení žiadosti o poskytnutie nenávratného finančného príspevku č. 25892/2025 (ďalej len „rozhodnutie“) sťažovateľka v zákonnej lehote podala proti rozhodnutiu odvolanie so všetkými požadovanými náležitosťami.

3. Uviedla, že do dňa podania ústavnej sťažnosti nebolo o jej odvolaní rozhodnuté a ani nebola upovedomená o prípadnom predĺžení lehoty na rozhodnutie o jej odvolaní (s uvedením dôvodov).

Urgenciou z 15. apríla 2026 žiadala o nápravu. Namietala nečinnosť ministerstva a jeho postup má podľa sťažovateľky aj znaky nezákonnosti.

II.

Predbežné prerokovanie ústavnej sťažnosti

4. Podstatou ústavnej sťažnosti je namietané porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy postupom ministerstva v napadnutom konaní.

5. Ústavný súd v prvom rade zdôrazňuje, že ústavná sťažnosť smeruje proti postupu správneho orgánu (ministerstva) v rámci správneho konania (rozhodovanie o odvolaní proti správnomu rozhodnutiu).

6. Vzhľadom na uvedené vymedzenie predmetu napadnutého konania preto ústavný súd dáva sťažovateľke do pozornosti, že o nápravu vzniknutého stavu (nečinnosť v postupe správneho orgánu) sa mala domáhať podaním správnej žaloby podľa § 242 ods. 1 Správneho súdneho poriadku (žaloba proti nečinnosti orgánu verejnej správy), nie podaním tejto ústavnej sťažnosti.

7. Prietahy v správnom konaní totiž nie je možné riešiť podaním ústavnej sťažnosti (a namietaním porušenia základného práva na konanie bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy).

8. Vzhľadom na uvedené preto ústavný súd ústavnú sťažnosť odmietol ako neprípustnú podľa § 56 ods. 2 písm. d) v spojení s § 132 ods. 1 zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“).

9. Z judikatúry ústavného súdu zároveň vyplýva, že popri uvedení petitu je ďalšou povinnosťou sťažovateľa, aby svoju ústavnú sťažnosť náležite odôvodnil, t. j. aby čo najpresnejšie opísal skutkový stav, z ktorého vyvodzuje svoj procesný nárok na ochranu poskytovanú ústavným súdom. Okrem opísania skutkových okolností musí odôvodnenie ústavnej sťažnosti obsahovať najmä právne argumenty a právne posúdenie predloženého sporu. Nedostatok odôvodnenia sťažnosti vyvoláva významné procesné dôsledky (I. ÚS 173/2022).

10. Okrem už uvedeného primárneho dôvodu odmietnutia tejto ústavnej sťažnosti (ako neprípustnej) ústavný súd vzhľadom na obsah jej odôvodnenia konštatuje, že ani predložená argumentácia nie je ústavnoprávne dostatočná. Sťažovateľka len stroho konštatuje, že ministerstvo vo veci nekoná. Absentuje však bližšie uvedenie následku tejto nečinnosti na postavenie sťažovateľky. V odôvodnení teda absentuje aj argumentácia ústavnoprávneho rozmeru.

11. Vzhľadom na uvedené a v spojení s § 43 ods. 1 zákona o ústavnom súde by preto ústavný súd musel v danom prípade konštatovať aj nedostatočnosť odôvodnenia ústavnej sťažnosti, čo by bolo dôvodom na jej odmietnutie podľa § 56 ods. 2 písm. c) zákona o ústavnom súde pre nesplnenie náležitostí ustanovených zákonom.

12. Keďže ústavný súd ústavnú sťažnosť odmietol, bolo už bez právneho významu zaoberať sa ďalšími návrhmi sťažovateľky uvedenými v jej petite.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 16. júna 2026

Libor Duľa
predseda senátu